

Ludwig Losacker (1906-1994)

Zawód: kupiec, prawnik, doktor prawa

1931: NSDAP; 1933: SS; 1937: SD

1939: starosta w Jaśle

1941: szef urzędu w dystrykcie lubelskim

1941/43: szef urzędu w dystrykcie Galicja,
prezydent Głównego Wydziału Spraw
Wewnętrznych w rządzie GG

1943: komisaryczny gubernator w Krakowie, od
października przeniesiony do Waffen-SS i
skierowany na front

1948: dyrektor zarządzający Związku
Pracodawców Przemysłu Chemicznego Hesji,
1954 Niemieckiej Republiki Federalnej

1960-1971 dyrektor Niemieckiego Instytutu Przemysłu w Kolonii.

Losacker uniknął deportacji do Polski za zbrodnie nazistowskie, ponieważ stworzył sobie legendę wojownika ruchu oporu: przemilczał swój aktywny udział w zbrodniach na Żydach, przytaczając jako dowód pozytywnej działalności wyrok śmierci, wydany na niego przez Himmlera.

Losacker został oczyszczony z winy, założył „Kąg przyjaciół byłych urzędników Generalnego Gubernatorstwa“, organizował saamopomoc i występował w kilku NS-procesach jako świadek obrony.

„ Na zewnątrz byłem narodowym socjalistą, moje działania były jednakże, bez wątpienia, działaniami zdeklarowanego antyfaszysty. W romantycznym entuzjaźmie młodości przystąpiłem do ruchu narodowo-socjalistycznego. Ale gdy odkryłem, jakie zbrodnicze instynkty czały się za błyszczącą fasadą narodowego socjalizmu, wyciągnąłem, nie zwlekając, wszystkie konsekwencje. Po partyjnym procesie sądowym i odejściu ze służby państwowej wstąpiłem w Polsce na drogę najbardziej aktywnego i gorzkiego oporu, aż zostałem skazany przez Himmlera na karę śmierci.“ (Roth, str.298)

Źródło: Roth, Herrenmenschen; Pohl, Ostgalizien; Sandkühler, „Endlösung“; Klee, Personenlexikon